

Tomas Tranströmer

Näktergalen i Badelunda

I den gröna midnatten vid näktergalens
nordgräns. Tunga löv hänger i trance, de döva
bilarna rusar mot neonlinjen. Näktergalens röst
stiger inte åt sidan, den är lika genomträngande
som en tupps galande, men schön och utan
fåfänga. Jag var i fängelse och den besökte mig.
Jag var sjuk och den besökte mig. Jag märkte
den inte då, men nu. Tiden strömmar ned från
solens och månen och in i alla tick tack tick
tacksamma klockor. Men just här finns ingen tid.
Bara näktergalens röst, de råa klingande tonerna
som slipar natthimlens ljusa lie.

Ur *För levande och döda*, Bonniers 1989

Copyright © Tomas Tranströmer 1989

Återgiven med välnigt tillstånd av Tomas Tranströmer och Bonniers

Dikten vald av Lars Rydquist, chefsbibliotekarie, Svenska Akademiens
Nobelbibliotek

Slavík v Badelunda

V půlnoční zeleni u severních hranic země slavičí.
Strnule visí listy sklíčené, hluché vozy řítí se řadami
neonů. Hlas slavičí však neváhá, rozléhá se do všech
stran, vzduch rozřezává, jak kohoutí kokrhání, zkrásnělé
svobodou, neznaje marnivosti. Byl jsem uvězněn a
navštívil mne. Byl jsem nemocen a navštívil mne. Já
nepoznal jej tehdy, až dnešního dne. Čas proudí
padající v paprscích slunce a měsíce ke všem rytmu
tik tak poslušným hodinám. Ale to není ten pravý čas.
Tím slavík je a jeho hlas, když noc rozechvívá
posestvím tónů syrových, ostřících oblohy jas.

Copyright translate © Petr Uhlíř 2011